

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

bemærkelsesværdige udtalelser. Det gør det ærede medlem jo altid, men det ærede medlem sagde, at han kunne ikke se fornuften i vort forslag. Det er der ikke noget at sige til, for det er to principielle opfattelser, der står over for hinanden. Vi fra vor side mener, at den amtskommunale beskatning skal hvile på et bredere grundlag, og det ærede medlem mener, at den skal blive dér, hvor den er.

Det ærede medlem sagde, at vi har talt om skattnedsættelser. Det har jeg i hvert fald ikke gjort, og så vidt jeg har hørt, har det ærede medlem hr. Thisted Knudsen heller ikke gjort det, men vi har talt om omlægninger; og når man sammenligner beskatningen af landbrugsejendomme, der tilfældigvis ligger inden for en bygrænse, med beskatningen af dem, der ligger udenfor, kan man se den vældige forskel, der er heri. Det var også det, det ærede medlem hr. Helge Madsen var inde på, men han vil altså bare give den en tand i modsat retning. (*Helge Madsen*: Det er rigtigt!). Det kan vi senere vende tilbage til, når den tid kommer.

I 1933 udgik omtrent hele amtsbeskatningen, men der er i dag stadig væk 100 mill. kr. til rest, til trods for — som jeg sagde før — at landbruget har vanskeligere vilkår nu, end det havde i 30erne, for man har nu engang — det sagde jeg også før — kun de penge, man tjener, at betale med.

Det ærede medlem hr. Helge Madsen kom med mange — jeg ved ikke, om man må sige pudsige, man må måske hellere sige interessante — bemærkninger, som der var ganske interessante perspektiver i; det ligger imidlertid uden for dagsordenen, og jeg skal derfor lade det ligge til en anden gang.

Angående diskussionen om valget skal jeg ikke sige noget til den højtærede minister. Vi vandt jo alle sammen; der var ikke nogen, der ikke vandt et mandat et eller andet sted, og derfor skulle vi hellere være glade og lykkelige og se, om vi ikke kunne finde sammen om en fornuftig ordning på dette problem.

Med hensyn til min bemærkning om ansættelse af håndværkernes grundværdi er forholdet det, at disse grunde jo i reglen

er vurderet betydelig højere end almindelig landbrugsjord, men det er i alle tilfælde småbeløb, det drejer sig om, og man kan naturligvis ikke give en mand en skattnedsættelse på 500 kr., hvis han kun betaler 10 kr. i skat. Det tror jeg jeg kan være enig med den højtærede minister i. Men vi er i det hele taget imod dette princip med en opdeling af befolkningen i skattegrupper. Vi ønsker ikke — det sagde jeg i mit første indlæg — en yderligere deling af borgerne af skattemæssige grunde.

Den højtærede minister talte om, at der var grunde, der lå og ventede på stigning, og dem skulle man ikke være særlig hensynsfuld over for. Ja men hvis de nu er vurderet som landbrugsejendomme — det er de jo delvis — så er den højtærede minister jo venlig over for dem; det får han klare med sin samvittighed og de mennesker; det er der ikke noget at gøre ved.

Den højtærede minister gav den efter min opfattelse ganske interessante oplysning, at der var penge nok til denne skattelettelse, som den højtærede minister kaldte det. Der var tilsyneladende penge nok, og det kan nok give perspektiver i en anden forbindelse.

Den højtærede minister sagde dernæst, at efterhånden som landbrugets udgifter går ned, vil forholdene rette sig. Men desværre er landbrugets udgifter jo ikke gået ned, men tværtimod gået den modsatte vej; det er det, der er det uheldige i problemet.

Kirkegaard: Må jeg sige til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, at selvfølgelig er jeg villig til forhandling om dette lovforslag, når det kommer i udvalg. Jeg gav jo i første omgang udtryk for håbet om, at afstanden ikke var større, end at vi forholdsvis let kunne nå til et hurtigt resultat.

Må jeg dernæst takke det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) for, at der blev givet udtryk for, at jeg har sagt noget fornuftigt. (*Jørgen Jørgensen* (Ullerup): Det var den højtærede minister!).

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder taleren.